

שלום רב,

שמי נטליה שילקין ואני בת 24. בתאריך 21.10.18 אני מתחילה ללמוד לתואר ראשון בפסיכולוגיה, שנה א' במכללת אחווה.

אני האחות הקטנה לשני אחים גדולים, במשפחה של חמש נפשות. כשהייתי בת 4 משפחתי החליטה לעשות עלייה מאוקראינה לארץ ישראל. הגענו לעיר אשדוד, ומאז ועד היום אנחנו מתגוררים בעיר.

כאשר הייתי בת 8 המצב בין ההורים שלי לא היה טוב, ולכן ההורים שלי החליטו להתגרש. אבא שלי נשאר בדירה שקנינו, ואמא שלי נאלצה לחפש דירה בשכירות כשבחזקתה אני ושני האחים שלי. בילדותי אני זוכרת שאמא שלי עבדה מאוד קשה, ולרוב לא הייתה נמצאת בבית. היא הייתה צריכה לעבוד שתי עבודות במקביל על מנת לשלם שכירות, תשלומים של משק הבית, אוכל ומוצרים בשבילי ובשביל שני האחים שלי כדי שלא נרגיש בחיסרון בילדות שלנו. המצב הקשה הוליד סיטואציה לא פשוטה, היא נכנסה למינוס גדול בבנק ונאלצה לקחת הלוואות שונות. אבא שלי במהלך השנים שילם דמי מזונות חודשיים בסך 2000 ש"ח בלבד. לא קיבלנו שום תמיכה נוספת ממנו, הצעה לעזרה או משהו מעבר למה שהוא חייב לתת על פי בית דין. במרוצת השנים, בגלל חוסר היחס מצד אבא שלי, הקשר איתו אבד כמעט לגמרי, חוץ משיחת טלפון קצרה פעם בכמה חודשים.

המצב שבו היינו גרם למעברי דירות רבים – כאשר שכר הדירה היה עולה, לא היה ביכולתה של אמא שלי לשאת בהוצאות השוטפות. אני זוכרת המון פעמים את הסיטואציה שבה בישרו לאמא שלי ששכר הדירה עולה, ועלינו לעבור ולחפש בית חדש.

למזלי באפשרותי היה ללמוד תמיד באותו בית ספר. למדתי במקיף ז' הקריה באשדוד. אני בוגרת 12 שנות לימוד, בעלת תעודת בגרות מלאה. בחרתי ללמוד במגמות פסיכולוגיה וסוציולוגיה (5 יח'ל), רוסית (5 יח'ל) ואנגלית (5 יח'ל). תמיד ראיתי בבית הספר הזה מקום שקט, קבוע, ומספק הגנה, דבר שנתן לי להשקיע את כל מאמצי ללא הטרדות והסחות מצד המצב בבית.

התחלתי לעבוד בגיל 15 כל שנה בחופש הגדול. רציתי לעזור לאמא שלי ולפטור ממנה כמה שאפשר מההוצאות השוטפות עלי. עבדתי במפעל VPG ובכיתה יב' כשהתפנה לי יותר זמן, עבדתי בהפעלות ילדים במקום שנקרא "החלל המופלא". הכסף שאספתי היה לי לבגדים, מוצרי טיפוח והיגיינה, ולבילויים.

בגיל 18 התגייסתי לצבא ושירתתי בחר"פ בארבע שבועות בתור עובדת מעבדה רפואית. תנאי השירות שלי היו כאלה שמאפשרים לצאת כל יום הביתה. ניצלתי את האפשרות שאני חוזרת כל יום מהבסיס, ועבדתי בשעות הערב בדוכן המשקאות ReBar. מימנתי את כל ההוצאות שלי, אספתי כסף לרישיון נהיגה, דבר שלא היה קל, משום שהייתי חוזרת כל יום בשעה 18 בערב מהבסיס ישר לתחנה המרכזית, משם עובדת עד השעה 23 בלילה, וקמה יום למחרת בשעה 6 בבוקר כדי להספיק להגיע לבסיס. במהלך השירות הייתה תקופה שבה המצב בבית היה מאוד קשה. הגשתי בקשה לחופשה מיוחדת כדי לעבוד ולעזור לאמא שלי בהוצאות. עבדתי משמרות כפולות במשך כל המיוחדת שלי.

בגיל 20 השתחררתי מהצבא והתחלתי לעבוד בעבודה מועדפת במפעל שאמא שלי עובדת בו. כאשר קיבלתי מענק שחרור מהצבא, מיד שילמתי לאמא שלי את חשבונות החשמל והארנונה כדי להקל עליה. מאז שקיבלתי את המשכורת הראשונה שלי ועד היום, אני מעבירה לאמא שלי 2000 ש"ח כל חודש כדי לעזור לה עם שכר הדירה ההלוואות בבנק והתשלומים השוטפים בבית.

כשכבר השתחררתי, נתרמנו ארבעתנו על מנת לשפר את המצב בבית, כל אחד שם סכום קבוע של 2000 ש"ח בחודש. המצב השתפר המון. לאמא שלי כמעט ולא נשארו הלוואות לכסות, שכר הדירה תמיד היה משולם בזמן, כל החשבונות וההוצאות השוטפות היו משולמות קבוע וחשבנו שאנחנו נכנסים לעתיד טוב יותר.

אחרי שנתיים, בנובמבר 16, התעוררנו לסיטואציה חדשה שלא הכרנו. שוטרים באו לקחת את אחי הגדול לאוניברסיטה למעצר. אחי הגדול לקח המון הלוואות בשוק האפור מחשש שהמצב בבית יחזור לקדמותו. אף אחד מבני המשפחה לא ידע במה אחי היה מעורב, מה הוא עשה ולמה הוא עשה את זה. הרגשנו שהעולם קורס חזרה פנימה. אמא שלי נכנסה לדיכאון חמור. היא הייתה נפגשת עם פסיכיאטר על בסיס חודשי. היא הייתה מפספסת המון ימי עבודה בגלל מצבה הנפשי. המציאות

החדשה שבנינו לא החזיקה כבר. ביחד שלושתינו נשאבנו למציאות הקודמת שהייתה לנו – שוב פעם מצאנו את עצמנו עוברים דירה כדי לשלם פחות בשכירות. אמא שלי שניסתה לעזור לאחי הגדול בבעיות הכספיות שייצר ובחובות שלו – לקחה על עצמה הלוואות עתק שמהם לא יצאה עד היום.

כיום אני גרה עם בן הזוג שלי. אני כבר לא מעבירה לאמא שלי כסף על ההוצאות השוטפות שלה משום שלי יש הוצאות שוטפות משלי – שכר דירה, אחזקה של אוטו, וחיסכון ללימודים אקדמאיים. אני עוזרת לאמא שלי בזה שאני קונה לה מוצרים מוחשיים שחסר לה ולאחי מקסים בבית.

בזמן הלימודים אני שומרת על מקום העבודה שלי ברשות שדות התעופה. איני יכולה להרשות לעצמי להשקיע את כל זמני בלימודים ללא פרנסה.

המלגה תוכל מאוד לעזור לי ותוכל להקל על חיי היומיום שיהיו לי בתור סטודנטית שעובדת במקביל. תודה רבה על תשומת לב שלך, ועל הזמן שהשקעת בקריאת הבקשה שלי.